

ствието на видни граждани и политици. На тоя домашен концерт бях пекани между другите сърбският дипломат Ракич, от Пловдив - Рангел Цанков, Андрея Липчев и много други. Дрендар официално се занимаваше със службата за ордените, но вън от двореца се интересуваше от всичко и най-много от клеките в по-издигнатите обществени слоеве. От себе си не представляваше особена личност, като се изключи качеството му на дворцови човек. Та чрез него ли ще правех лична връзка с цар Борис! Аз имах често случаи да се срещна с цар Борис - и във Военния клуб, и другаде, - но винаги съм се държал настрана. Чрез Петър Стоянович той знаеше подробности за живота на моето семейство. Знаех, че е хвалил жена ми за нейните приеми, за нейната уредност, за нейния здрав морал...

